

"het stalletje"

Het kerststalletje stond op zolder en Kerst was nog maar een week weg. Elk jaar had de oude mevrouw het stalletje ruim twee weken voor Kerst naar beneden gehaald en het met veel liefde op een mooi plaatsje in de kamer gezet. Het was maar een klein stalletje, maar zeer kunstig gesneden uit olijfbomenhout. De dochter van de oude mevrouw had het meegebracht uit Jeruzalem. Nu lag de oude vrouw in het ziekenhuis. Ze was er slecht aan toe en ze lag apathisch in bed, at en dronk niet meer en ging steeds verder achteruit. Ze leek de kerstversieringen niet op te merken. Haar dochter herinnerde zich het stalletje en vroeg aan de verpleging of ze het op het nachtkastje van haar moeder mocht zetten. Dat mocht. Ze reed naar het huis van haar moeder en haalde het stalletje van zolder. Haar moeder sliep een uitgeputte slaap toen ze het stalletje op het nachtkastje plaatste. Later toen de oude vrouw wakker werd, zwierf haar blik onrustig door de kamer tot ze haar nachtkastje zag. Er kwam een verwonderde blik in haar ogen en een glimlach om haar mond.

© november 2009, Alida, BasicPublishing.nl